

● Fikret Grgn

Altı Őubat

Gün altı Őubat, yer KahramanmaraŐ,
Kalmadı adeta taŐ uŐtnde taŐ!
Bağrımızda ateŐ, gözümüzde yaŐ;
Gönüller yaralı, kanıyor Őimdi,
Milletin yüređi yanıyor Őimdi.

Yığınlar altında kaldı bedenler,
Toprađa gark oldu gl yzlu tenler,
Cenneti alâya uŐtu gidenler;
Tba dallarına konuyor Őimdi,
Milletin yüređi yanıyor Őimdi.

Nazara mı geldin ey güzel Hatay?
Adıyaman almıŐ acılardan pay.
Vay benim Malatya'm, Őanlıurfa'm vay!
Kanlı göz yaŐıyla yunuyor Őimdi,
Milletin yüređi yanıyor Őimdi.

GeçmiŐ olsun Kilis, can Diyarbakır,
Gaziantep'ime dilerim sabır.
Bu nasıl imtihan, bu nasıl kahır?
Yaradan bizleri sınıyor Őimdi,
Milletin yüređi yanıyor Őimdi.

Osmaniye tevekkülün ocađı,
Adana, Elâziđ aŐmıŐ kucağı,
Yas tutuyor yurdun dört bir bucađı;
Üç đn acıya banıyor Őimdi,
Milletin yüređi yanıyor Őimdi.

Huzurumuz kardeŐlikte, dirlikte,
Yaraları saracağız birlikte.
stmze millet yoktur erlikte;
BambaŐka bir destan sunuyor Őimdi,
Milletin yüređi yanıyor Őimdi.

Fikret der ki, arz eyledim derdimi;
Ya Rabb'i sen koru cennet yurdumu.
Çakallara pay ettirme kurdumu;
Gökte akbabalar dönüyor Őimdi,